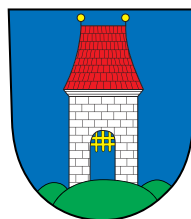

Dřevohostický zpravodaj

Masopust v Dřevohosticích

1/2023

*Konat dobré skutky v očekávání,
že vás za to lidé budou mít rádi,
je riskantní a často frustrující.
Lepší je dělat je jen tak, sobě pro radost.*

Antonín Polách, český lékař a spisovatel

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	400 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, květen 2023, číslo 1/2023
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	30. 6. 2023

Úvodník

Dva tucty let

Jsou dva tucty mnoho nebo málo? Podle mezinárodního průzkumu zaměstnanosti preferují lidé délku práce pro jednoho zaměstnavatele tři až pět let. Naše základní škola se ovšem z tohoto počtu zcela vymyká. „Dlouhověkost“ je zde tak běžná, že když se po dvou tuctech let rozhodly ředitelka a zástupkyně odejít ze svých postů, nikdo nevěřil, že rukou společnou vládnou dřevohostické vzdělávací instituci už čtyřicet let.

Jistě znáte pohádku o převozníkovi, který mohl opustit loďku až poté, kdy vecpal své veslo do ruky jinému člověku, tedy předal funkci. A tak když ředitelka oznámila svou rezignaci a odchod do starobního důchodu, v souladu s platnou legislativou vyhlásil zřizovatel školy konkursní řízení. Tato tajuplná událost zaujala i žáky, kteří si ji vložili jako „casting na ředitele“ a živě se zajímali co a jak. Děti se zeptají, ale dospělé možná také upoutá informace, co se při takovém konkursu děje.

Soudnou stolicí, tedy konkursní komisí, tvoří dva členové určení zřizovatelem, konkrétně pan starosta a pan místostarosta, tři jsou stanoveni Českou školní inspekcí, a těmi byly paní inspektorka Mgr. Iva Švecová, vedoucí odboru sociálních věcí a školství přerovského magistrátu Mgr. Romana Pospíšilová a ředitelka školy Mgr. Bc. Ilo-na Bočinská. Z Krajského úřadu Olomouckého kraje vyslali Mgr. Lucii Přikrylovou, školskou radu zastupoval Ing. Roman Janovský a základní školu stávající ředitelka. Uchazeči o místo ředitele pak kromě předepsaných dokumentů, kterými prokážou

Předávání povinností – Mgr. Marek Foukal, PaedDr. Nataša Kučerová, Mgr. Jana Zajícová, Mgr. Markéta Pechálová

své vzdělání, délku praxe, beztrčnost a zdravotní stav, předkládají to nejdůležitější – koncepci rozvoje školy pod svým vedením. Při ústním pohovoru později prokazují, že mají znalosti a schopnosti pro řízení školy potřebné, a nejen to. Musejí být lepší než ti ostatní a schopni a ochotni na sebe břímě vedení celé školy vzít. „Trochu jsem se urazila, když se do konkursu přihlásili jen dva kandidáti. Vždyť naše škola přece stojí za to, aby jí byla radost vládnout,“ posteskla si skoro už bývalá ředitelka. Ale ani vybrat z nich nebylo snadné, protože se oba jeví jako velmi schopní, energičtí, znalí a zkušení.

„Je dobré, že se do čela školy po čtyřicetiletých letech postaví muž, který má vizi směru blízkého tomu, kterým škola kráčí. Chlap ovšem povede svůj zaměstnanecký kolektiv určitě poněkud jinak a tím vnese do školy svěží závan. Věřím, že naše škola bude pokračovat ve své dobré praxi i nadále a že nový ředitel její činnost obohatí a využije nabízených příležitostí. Není lehké po tolika letech říci „Dost“ a předat otěže své školy následníkovi. V panu kolegovi Mgr. Marku Foukalovi však vidím nástupce, který potenciál školy využije beze zbytku a do nové práce dá všechnu svou energii a zkušenosti,“ komentovala odcházející ředitelka jmenování nového ředitele Základní školy Dřevohostice.

Kdo převezme v srpnu pomyslné žezlo naší základní školy?

Přestože Mgr. Marka Foukala drtivá většina občanů zná, připomeňme si, že v naší škole působí dvaadvacet let. Učitelství fyziky a technické výchovy vystudoval na olomoucké Palackého univerzitě a předloni řádně ukončil studium pro ředitele škol a školských zařízení. Je ženatý a se svou rodinou bydlí v obci Radkovy, jejímž starostou byl po tři volební období. Mimo jiné obsáhlé zájmy a odbornosti je znám jako popularizátor technického vzdělávání a organizátor vzdělávacích programů pro mládež.

Nataša Kučerová

Kaleidoskop

Jaro. Rojí se včely a v zemi rachotí klíčení. Možná vás uhodil šefík svou vůní a jižť jaro zaskočilo i některé fanatiky motorů a hluku, kteří narychlo čistili sekačky a malotraktorky. Zjevilo se odnikud, šklebilo se, ale každému už aspoň trochu olízlo ruku.

U nás se nejdříve dočkali stavaři. Firma Hanulík-Vlach, která podala nejnižší cenovou nabídku k výběrovému řízení spojovacího chodníku Zámecká–Mlýnská a byla následně radou vybrána k realizaci, zahájila práce už poslední týden v březnu. Dobře provedli výkop, připravili podloží v celé délce asi 60 metrů a během týdne položili a řádně zhutnili zámkovou dlažbu. Původní dva schodky uprostřed trasy byly nahrazeny mírnou šikmou rampou, a tak můžeme tento chodník prohlásit za bezbariérový a hlavně bezpečnější. Věřím, že nebude sloužit jen motorickému rozvoji dětí, ale hlavně všem pěším. Byl to koncert dívat se na ty chlapy a myslím, že všem vám se jejich přístup a pracovní zručnost musela líbit.

V polovině února jsme podávali žádost o dotaci na ministerstvo kultury k zamýšlené akci „Obnova západní strany fasády zámku“. Protože nám bylo památkáři už při prohlídce zámku naznačeno, že nás ministerstvo nepodpoří částkou nijak závratnou, uvažovali jsme při investici cca 1 mil. Kč s dotací ve výši jedné třetiny... Jestli se naše přání shodne s představou ministerských úředníků, to shledáme během jednoho

měsíce. Nicméně závazné stanovisko je Národním památkovým ústavem Olomouc vydáno a k pracím na této akci se tedy připravujeme. Kamenické práce na obnově pískovce kolem oken musí provádět pracovník s odbornou licencí a také čtyři na-prosto uhníla okna a současné nevhodné dveře musí být nahrazeny a provedeny podle NPÚ schváleného projektu. Jako realizátor jsme museli prohlásit, že naše obecní stavební skupina už dříve prokázala dostatečnou odbornou způsobilost a má zkuš-

Rekonstrukce chodníku Zámecká-Mlýnská

Obnova západní fasády zámku

nosti s obnovou památek. Tak snad jsme nepřestřelili. Tady totiž nepůjde o kvantitu, ani o zisk, či naprostou přesnost, ale o restaurování a záchranu díla v podobě konce 19. století, tedy z doby, kdy Skrbenští prodávali zámek obci.

Opět proběhlo dvoudenní přezkoumání hospodaření obce za rok 2022 a zpráva doslovně uvádí, že nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. Nebyla zjištěna ani žádná rizika, která by měla negativní dopad na hospodaření obce v budoucnu, což nám pochopitelně dělá radost. Správa sociálního zabezpečení nám koncem února provedla kontrolu mzdových listů, pracovních smluv, dohod o provedení práce a pracovní činnosti i dávek nemocenského pojištění, všechno také bez závad a nedostatků. A když už jsem u těch administrativních záležitostí, tak jen okrajově zmíním upgrade pojistné smlouvy s Kooperativou, která za částku 130 tisíc Kč ročně jistí obecní majetek v plném rozsahu. Podávali jsme zprávu o zajištění udržitelnosti projektu Revitalizace rybníka Dračky a i tady bylo státním fondem potvrzeno, že neshledávají žádných problémů.

A pro zachování tradice informovanosti o obecních stavebních akcích uvedu ještě, že rada projednala a provedla výběrové řízení na projektové práce na odstavnou plochu na ul. Bystřická a vybrala k realizaci nabídku fy. Nell projekt s.r.o. Zlín, za cenu 99.220 Kč včetně DPH.

A dále už se nechávejte opít rozkvetlou přírodou a žasněte nad její krásou. Jaro se vrací... Vůbec se nezlobím.

Petr Dostál

Masopust

Vodění medvěda

V sobotu 18. února našim městečkem prošlo asi 60 veselých a pestrých masek

Pochování basy – tradice stará stovky let

Pochovávání basy je tradiční vesnická společenská akce, která byla součástí masopustu po celá staletí, respektive jej vždy ukončovala. V dřívějších dobách, kdy se život lidí řídil církevními tradicemi, všichni respektovali období veselí, radovánek a období půstu. Tehdy tento obřad vypadal trochu jinak, než jej známe dnes. Pochovával se „Masopust-Bakchus – král ožralců“ – symbolizovaný figurínou, která se nesla na márách průvodem přes celou vesnici. Postupem času se symbolika přenesla na basu, která nesměla chybět v žádné venkovské kapele, a v dřívějších dobách, kdy ještě nebyly tak rozšířené dechové nástroje, basa byla nejpoblábnějším hudebním nástrojem. Ne nadarmo se o base říká, že tvrdí muziku. Proto se stala symbolem veselí a zábavy, která právě v úterý před Popeleční středou měla skončit. Pochovávání basy symbolizuje nový začátek, všechno staré má skončit, hlavně lidské hádky a rozbroje, všichni se mají udobřit a společně se připravovat na nový hospodářský rok. Od půlnoci se začátkem Popeleční středy již panoval přísný zákaz hraní a tancování, protože lidé věřili, že pokud jej poruší, objeví se mezi nimi ďábel v podobě myslivce v zeleném kabátu. A s Popeleční středou začal přísný čtyřicetidenní půst a zákaz pořádání plesů, zábav, zabíjaček až do Velikonoc.

V Dřevohosticích bylo možno vidat masopustní průvod již od roku 1946, díky zaměstnancům cukrovaru projíždělo celým městečkem množství masek i s alegorickými vozy taženými koňským spřežením. Tradice Pochování basy se přidala až v polovině padesátých let minulého století, kdy v poslední možný den zábavy – tedy v úterý před Popeleční středou – divadelníci před půlnocí krátkým obřadem na jevišti dřevohostické sokolovny pochovali basu. U zrodu této tradice u nás stál pan Vojtěch Pešák v roli faráře, který vedl celý obřad. Úderem půlnoci zábava skončila a začal před-

velikonoční půst. Postupem let se celý obřad zdokonaloval, roli faráře přebíral po svém otci syn Milan Pešák a později i Rostislav Pešák. O velkou inovaci celého aktu se postaral František Dostál, který vytvořil roli varhaníka, který s farářem vedl vtipný rozhovor a glosoval události, které se přihodily za celý rok nejen v městečku, ale i ve státě. Vtipné otextoval pohřební písně a posílil roli plaček, které se průvodu účastnily a oplakávaly pochovanou basu. K celému obřadu se postupem času přidala ještě role kaplana a kostelníka. V polovině sedmdesátých let převzal roli faráře na dlouhých třicet let Bohumír Skopal. Spolu s ním a Františkem Dostálem se na Pochovávání basy podíleli Rostislav Pešák, Hynek Roubalík, Stanislav Horsák, Miloš Janovský, Josef Lukáš, Bohumil Kvasnica a František Bednář. V této době do dřevohostické sokolovny mířily stovky lidí z širokého okolí, přestože se zábava s obřadem konaly v úterý, mnohdy byla účast až 800 lidí. V závěru osmdesátých let se role varhaníka ujal pan Jaroslav Dopita, který se podílel i na vymýšlení vtipných textů. V následující letech však zájem o úterní Pochovávání basy postupně upadal, a proto ve snaze udělat tuto akci jinak, přišlo vedení městečka s návrhem celý akt přemístit na Náměstí a udělat jej v podvečerních hodinách. Poprvé se tak stalo v roce 2008 a několik let takto pořádaná akce měla úspěch. Role faráře se ujal

Petr Dostál, s varhaníkem Jaroslavem Dopitou a ostatními ochotníky dokázali udělat skvělou zábavu, na kterou se přišly podívat stovky lidí.

Pokus vrátit se ke staré tradici úterní zábavy, tentokrát na zámku, a pochování basy v jejím závěru se nesetkalo s velkou přízní diváků, protože většina lidí chodí v týdnu do práce a málokdo je ochotný vzít si na Popeleční středu dovolenou jen proto, aby si užil v úterý zábavu a Pochovávání basy. Po třech letech jsme se rozhodli ráz této akce změnit a letos poprvé jsme Pochovávání basy přesunuli na podium do zámecké zahrady, ponechali tradiční úterý před Popeleční středou a zvolili podvečer, což je čas i pro všechny pracující přijatelný. Myšlenkou bylo – kdo přišel na Náměstí, přijde i na zámek. Chtěli jsme za každou cenu udržet tradici, i když někteří byli skeptičtí a měli strach, že diváci nepřijdou. Obřad Pochovávání basy se dnes už koná jen málokde. A vy jste přišli. K naší velké radosti se na zámku v úterní podvečer 21. února objevilo možná i 150 lidí. Smuteční průvod za doprovodu smuteční živé kapely a plaček se vydal z předzámčí k podiu a celý obřad proběhl důstojně a vtipně, jak se to od něj očekávalo. V roli faráře jsme viděli Petra Dostála, se kterým skvěle konverzoval varhaník Jaroslav Dopita, smutečního řečníka se ujal Jarda Zatloukal, abatyše Alenka Lapáčková, role kaplana Marek Jakubec a kostelníka Pavel Roubalík. Letos jsme dali obřadu Pochovávání basy nový ráz, i když ve starém tradičním kabátě a doufáme, že se to bude lidem líbit. Tradice našich předků bychom měli udržovat.

Michaela Roubalíková

Pod křídlem Sokola

V roce 2022 působila na naší obecní scéně tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice v aktivitách na poli sportovním i společenském. Podle počtu členů a obsazenosti sokolovny je zřejmé, že všechny oddíly pracují velmi aktivně, což nás jistě všechny těší, především v návaznosti na to, jak byly děti a mládež v posledním období od sportovních a pohybových aktivit izolovány. Jsem ráda, že si cestu k pohybu našly, mají z ní radost a aktivně využívají nabídky různorodých sportovních aktivit naší TJ.

V roce 2022 bylo v TJ Sokol Dřevohostice 6 registrovaných oddílů

- Stolní tenis
- Házená
- Malá kopaná
- Volejbal
- Badminton
- Florbal

V rámci oddílů všestrannosti je aktivních 10 sportovních oddílů

- Tenis
- Zdravotní cvičení
- Jóga
- Cyklistický oddíl
- Cvičení pro ženy
- Nohejbal

- Cvičení rodičů s dětmi I.
- Cvičení rodičů s dětmi II.
- Klub sokolských seniorů
- Malá kopaná dětí

Pod hlavičkou Sokola funguje dětská skupina Dřeváček, které se intenzivně věnuje práci s dětmi, mládeží a jejich volnočasovým aktivitám.

V červnu roku 2022 jsme se zapojili do projektu „Evropské míle“, kterého se zúčastnili ti, kdo překonají vzdálenost 1 míle (1,6 km) formou chůze, běhu, jízdy na kole, kolečkových bruslích nebo dalšími způsoby pohybu.

V dubnu proběhla tradiční akce regionálního charakteru „Slet čarodějnic“. Tato akce má dlouholetou tradici, v počátcích byla jedinou svého charakteru v širokém okolí. V dnešní době akce podobného rázu probíhají téměř ve všech přilehlých obcích. Přesto se budeme dále snažit tuto zaběhnutou tradiční akci udržet na vysoké úrovni. Aktivně se zde zapojují všechny složky TJ. Ze zisku je částečně financován jak provoz TJ, tak i jednotlivých oddílů.

Významnou akcí loňského roku byla oslava výročí 100 let od otevření sokolovny. V rámci těchto oslav proběhlo slavnostní setkání současných i bývalých členů Sokola, k oslavám byli přizváni i zástupci městyse a ostatních místních spolků. V prostorách sokolovny byla instalována výstava k historii místní sokolovny a jednoty sokola. Ve venkovním sportovním areálu za sokolovnou probíhaly ukázky jednotlivých sportovních oddílů, odehrála se oddílová utkání a zápasy. V rámci oslav proběhlo i večerní promítání tématického filmu „Zátopek“ v zámecké zahradě a večerní taneční zábava se skupinou Kameron.

V září se naše jednotka zapojila do projektu BeActive Night, noční akce z projektu Sokol spolu v pohybu se svým „Špacírem pod hvězdami“, kterého se zúčastnilo 120 účastníků. Celkovým počtem kilometrů si naše TJ vychodila v rámci celorepublikové ČOS 2. místo.

V říjnu jsme připomněli historii při památném dnu sokolstva. V druhé polovině října se uskutečnila tradiční akce „Strašidelný zámek“, která má své stálé příznivce mezi rodiči s malými dětmi a je také jednou z akcí hojně navštěvovanou i příznivci nejen z Dřevohostic, ale i širokého okolí. Zdá se, že naše děti mají pro strach uděláno a hned tak je něco nevyděsí, byť u některých stanovišť by vzal nohy na ramena i leckterý dospělák.

V závěru roku se zástupci sokola zúčastnili i akcí pořádaných v rámci celého balíčku adventních aktivit v naší obci.

V rámci masopustních akcí jsme pro děti uspořádali dětské hrátky v sokolovně v duchu Divokého západu. Čírou náhodou se mezi děti připlétl i medvěd, který se za-

toulal z lesa až do sokolovny. Naštěstí mimo malých kovbojů jsme měli po ruce i statečného strážce zákona a pořádku, který nám pomohl medvěda zpacifikovat a navést ho zpět kam patří, do lesa.

Z oddílu cvičení rodičů s dětmi se tři členky zúčastnily semináře „Se Sokolem do života“, kde mohly načerpat novou inspiraci a metodiku pro práci s nejmenšími dětmi. Všichni se snažíme o to, aby nejmenší děti, které si vypipláme od cvičení s rodiči, našly možnost dále se rozvíjet v naší domovské TJ, vyprofilovaly si zde své sportovní zaměření a nerozběhly se nám za sportem do větších měst. K tomu samozřejmě potřebujeme i dostatek trenérů a instruktorů, kteří se budou dětem a mládeži věnovat.

Cvičení jednotlivých složek se bude pomalu se stoupajícími teplotami stěhovat do našeho zrekonstruovaného venkovního areálu za sokolovnou. Tento areál využívají téměř všechny složky působící v naší TJ, nově

vybudovaná hřiště slouží fotbalistům, volejbalistům i beach volejbalistům, házenkářům, všem dětským a mládežnickým oddílům. Před zahájením sezony probíhá úprava a revitalizace tenisového areálu.

Na přelomu října a listopadu došlo k personálním změnám ve vedení naší tělocvičné jednoty. Post starosty TJ opustil Jaroslav Jančík, novým starostou byla na mimořádné volební valné hromadě v listopadu zvolena Věra Obkráčilová.

Pár slov k samotnému provozu sokolovny. V několika posledních letech po převodu objektu sokolovny do majetku městyse byl provoz objektu sokolovny financován z rozpočtu městyse. Vzhledem k rapidním nárůstům cen energií v loňském roce, v tomto případě až trojnásobným, hrozilo znovu uzavření celého objektu, což by mělo za následek jen prohlubování odklonu od aktivního trávení volného času a zdravých pohybových návyků.

Jsem ráda, že se nám podařilo uzavřít s městysem dohodu o zachování chodu objektu sokolovny po celou dobu topné sezony s tím, že jsme se zavázali na financování vytápění částečně spolupodílet.

Chod naší tělocvičné jednoty má v regionu vysokou úroveň a jsme jednou z velmi aktivních jednot, což je zřejmé i z počtu členů a oddílů, které jsou v rámci jednoty organizovány a aktivně na tomto poli působí. Osobně jsem příznivcem spíše každodenního sportování než okázalých akcí, proto mi dělá radost, když vidím plně obsazenou sokolovnu od nejmenších capartů, přes pubertáky, aktivní sportovce až k našim velmi vitálním seniorům. Ti mají náš dík a obdiv za svou aktivitu, tvoří významnou součást naší jednoty. Jejich zodpovědnost, řád a osobní disciplína nám mohou být příkladem. Obzvláště radostný je tento stav v době, kdy se sport a aktivity dostávaly spíše na vedlejší kolej zájmů. Vážím si každého jednoho člověka, který stejně jako v jiných oblastech života i v oblasti sportu věnuje svůj čas, energii, často upřednostní zodpovědný přístup a aktivitu i vůči druhým před svým osobním pohodlím.

Všem přeji krásné jarní dny a všechny děti, mládežníky, sportovce s ambicemi i rekreanty, instruktory a trenéry do svých řad rádi přivítáme.

Věra Obkráčilová, starosta TJ Sokol Dřevohostice

Začátek roku v klubu seniorů

- 15. 2. V klubu seniorů v předzámčí byl „Den otevřených dveří“. Pro návštěvníky jsme připravili občerstvení. Potěšila nás návštěva místostarosty Ing. Čížka a také Ing. Kopečkové a paní Volfové. Zájem navštívit klub od místních seniorů nebyl. Je škoda, že seniři nemají zájem o setkávání se svými vrstevníky.

- 5. 3. V sokolovně se uskutečnil už 16. ročník setkání seniorů. Městys Dřevohostice vždy připraví krátký program, Tentokrát pozval kouzelníka Rascala s asistentkou. Svými kouzelnickými triky všechny přítomné pobavil. Občerstvení bylo s milou obsluhou. Starosta s místostarostou každou ženu obdarovali růžičkou k svátku MDŽ, nechyběla ani kapela, která zahrála k poslechu i tanci. Na příští setkání seniorů se budeme opět těšit.
- 11.–12. 3. Divadelníci z Dřevohostic uvedli anglickou komedii s názvem „Všichni v tom jedou“ Herci jako vždy byli vynikající a diváci se výborně bavili. V hojném počtu se představení zúčastnili i členové klubu, vždyť úspěšnou režisérkou už několik roků je naše členka paní Lapáčková.
- 21. 3. Síť pomoci Moštěnka zajistila povídání s bylinkářkou a léčitelkou Mgr. Jarmlou Podhornou na téma „Krásná a zdravá v každém věku“. Povídání se uskutečnilo v obci Stará Ves. Zúčastnilo se hodně žen a dokonce i muži. Všichni si se zájmem vyslechli, jaké účinky mají bylinky na naše zdraví, prostě: „Není bylina, aby na něco nebyla“.

za klub seniorů Božena Pokusová

Všichni v tom jedou

aneb Žádný sex, jsme přece Britové

Od roku 2020 se po nucené covidové odmlce náš divadelní soubor opět postavil na prkna a podle výběru paní režisérky začal studovat úspěšnou anglickou komedii Všichni v tom jedou, aneb žádný sex, jsme přece Britové. Tematicky je tato komedie zasazena do devadesátých let minulého století, ale s rozvojem zásilkového prodeje je v naší době více než aktuální. Komu se nikdy nestalo, že mu došel jiný balíček, než si objednal??

Děj se začíná rozvíjet v anglické rodině mladých novomanželů Petra a Francis Hunterových právě v okamžiku, kdy pošťák doručí balík. Všichni se těší na svatební dary, ale skutečnost je jiná. Od Francis se očekává, jako od ženy bankovního úředníka, že nebude pracovat. Ale ona chce přispět do rodinného rozpočtu a zaregistruje se jako prodejce švédských kuchyňských potřeb. Místo balíčku se skleničkami je ale doručen balík s pornografickými fotografiemi. Spolu s ní jej rozbalí Petrův kolega z banky Brian Runnicles, jehož podpis navíc figuruje na poštovním záznamu převzetí, takže se stává podezřelým ze zločinu šíření pornografie. Úkol je jasný, zničit balíček jakýmkoli způsobem. Spálit ani utopit v záchodové míse se fotografie nedaří, proto Brian nenachází lepší způsob než hodit balík do řeky. Balík objeví policie i s popisem pachatele.

Do celé situace vstupuje hned od začátku Petrova matka Eleonora, která přijíždí novomanžele navštívit na blíže neurčenou dobu a která má zájem o Petrova šéfa Leslieho Bombeaura. Petr se snaží celé situaci pomoci tím, že firmě, která balík odeslala, pošle šek, který má celou akci zastavit, ale omylem pošle částku tak vysokou, že přichází další a další balíky, s kazetami, s knihami a problém zbavit se jich je stále větší. Do toho přichází bankovní revizor Arnold Neehmand, který má prověřit všechny Petrovy transakce, což by samozřejmě mohl být problém. Policie je všemu na stopě, ale vrchní komisař Paul Vernon, který je přítelem Leslieho, je k výsledku vyšetřování velice shovívavý. Proč?? A kdo všechno v tom jede?? Jakou roli sehraji v celém příběhu dívky pochybných mravů Susan a Liduna?? Na to se přijdte podívat.

V hlavních rolích novomanželů si zahráli Jana Josieková s Markem Jakubcem, snaživého Petrova kolegu ztvárnil Jarda Zatloukal. Úpornou Petrovou matkou, která má ke všemu svůj komentář, se stala Magda Janovská. Leslieho, který o ni má velký zájem, si zahrál Pavel Roubalík. Do vyšetřování se s plnou vervou pustil Jirka Škrabala v roli inspektora Paula Vernona a vše zkontrolovat přišel František Seidl jako bankovní inspektor Arnold Neehmand. Zpestření na scéně obstaraly lehké děvy v podání Katky Skříčkové a Lidušky Fuksové. Divadlo je týmová práce, proto podíl na úspěchu představení patří nejen hercům, ale i celému doprovodnému týmu, který fungoval výborně. Takže pokud jste nestihli březnovou premiéru, ani představení 1. nebo 29. dubna, nebo pokud máte raději venkovní atmosféru, tak se na vás diváky celý divadelní soubor bude těšit v pátek 4. srpna 2023 v zámecké zahradě.

Michaela Roubalíková

Bobří kratochvíle

Každá a každý, kdo se trošku vyzná, dobře ví, že bez bobra by to nebylo jaro, jak se patří. Dřevohostické maminky v tom však naštěstí mají jasno, a právě proto nám s lehkým srdcem svěřily nepočetné stádko ratolestí a dobře udělaly. Stalo se to přesně v sobotu ráno čtvrtého února. Svátek v ten den měla Jarmila a počasí, že by psa nevyhnal. Psiska tedy zůstala doma a nešťastná děcka vyrazila s pokřikem: „Vzhůru za bobrodružstvím!“. Z centra přímo do divočiny k nejbližší vodě. Po cestě jsme slušně každého zdravili: „Bobrý den!“.

S obdivem jsme pozorovali růst bobrovic. U okénka zahlédli pána s bobrovičkou. V baťůžcích jsme si nesli samé bobroty a v tomto pěkném rozpoložení potkali u Bystřičky úplně opravdového pana docenta Brtníčka, profesora bobrologie. A ten nás postupně zavedl do těch i nejtajnějších zvyků bobrů. To bylo objevů, divení a nadšení do dalšího výzkumu.

Během instalace bobrometru přímo v toku, popisu bobřího toku, či výzkumu bobřího močení při namočení pan profesor jednoznačně prokázal obrovský přínos bobrologie pro celé lidstvo a rovněž nad vši pochybnost prokázal, že bobra bude nejspíš sedět na bobku někde proti proudu. Při dalším dlouhém pochodu děcka plnila rozličné bobříky, při kterých například prokázala dosti znalostí zoologie, když v zemědělském družství snadno rozeznala tele od bobra.

Koho jiného nežli bobrystu byste pak očekávali na rybníku. Plul si to na loďce vprostřed vody a hluchý jak pařez. Dětem dalo dost práce dostat ho ke břehu a vymámit z něj informace potřebné k dalšímu pronásledování nebohého zvířete. Bobrysta dětem popsal svůj smutek z útěku chovného bobra z rybníka a marnou snahu o jeho nalákání zpět. Děcka nešťastnému chovateli ráda slíbila účinnou pomoc a po nafasování mrkve na návnady a spasení několika kil nad ohněm pečených špekáčků vyrazila za bobrem. Nakrmené, usušené a ohřáté děti se ve stopě pohybovaly jako smečka ohařů a bobrovi myslím začínalo docházet, že mu jde o život. Stopa je zavedla daleko od civilizace, až na neprobádaná území za humny obce Lipová, kde potkávala krom domorodců také stále více projevů činnosti bobrů.

A najednou byl tu! Na kmenu, v zátočině, kousek od bobří hráze. Seděl si tam, hloidal větev a byl to macek. Děcka se neslyšně s hrozným řevem přitíhla až k němu. Plaché zvíře uposlechlo pudu sebezáchovy a s mohutným šplouchnutím huplo do ledové vody a velice elegantním stylem plavalo po proudu. Děti však zcela propadly

lovecké vášni a vybaveny udicemi s navázanými mrkvemi pronásledovaly nebohého hlodavce. Bobr tak v předem prohraném boji brzy vyčerpal celou škálu únikových manévru a byl lapen na jednu zvláště umolousanou a mazlavým blátem upatlanou mrkvíčku. Vše ostatní už proběhlo v režii rozdivočelých malých lovců. Naštěstí nebyl bobr usmrčen a vyvržen. Děcka ho, vědoma si svého předešlého slibu, dosmýkala zpět k našim rybníkům a tam, k veliké radosti pana bobrysty, pana bobrologa a zejména přítomných členů rybářského spolku, vypustila do vody.

A tak to všechno nakonec dobře dopadlo. Na zámku, v teple dřeváčkovského sklepení malí lovci vědomi si toho, jak dobrý skutek vykonali, ještě drobet pořádili, pomlsali a počkali na maminky a tatínky. Rodiče si doma děcka odbahnili, uklidnili a uložili do postýlek. A zatímco děti spokojeně spinkaly a bobr někde večerel dříví, děvčata ze spolku Kratochvil poseděla, aby vymyslela, co podniknou příště. A tak všem, kdo dělají něco pro děti, za tu péči a legraci pěkně děkujeme.

Jiří Kasperlík, příležitostný bobr

Uklidme Česko

– uklidme Dřevohostice

V sobotu 1. dubna se i přes nevlídné počasí na nádvoří zámku sešlo asi třicet brigádníků, kteří se do pustili do úklidu obce a okolí. Zapojilo se také asi 20 klientů Centra Dominika.

Rozdali jsme rukavice, pytle a pro podpoření elánu taky sladkou Delisu, rozdělili se do skupinek na jednotlivá stanoviště a sbírali kolem cest poházený nepořádek. V sokolovně a na tenisových kurtech uklízelo asi patnáct sokolů, mimo jiných i nejmladší brigádník Toník Chytil.

Děkujeme všem!

Skřivan musí vrznout, i kdyby měl zmrznout

*Spolek
Kratochvíl*

Díváme se z okna a říkáme si „Tak si ty Vánoce letos krásně užijeme“. Ale jejdá, ony to nejsou Vánoce ale Velikonoce. Kdyby to jeden nezkouknul v kalendáři a neujistil se, málem by věšel baňky na lehce napučené jívě. Nu což, příroda je moudrá, jistě ví, co dělá, i když my už máme zimní kabáty třikrát přeprané a uložené. Nasadíme ušanky a rukavice a dáme se do příprav, oslavit příchod jara přeci musíme. Na náměstí před radnicí opět vyrostl kraslicovník a na zámku už se to s trochou přičinění jaří. Stačí přidat pár pentlíček a barviček a jaro se vyloupne v celé své krásě a už může přivítat všechny návštěvníky na velikonočním odpoledni na nádvoří zámku. Pro děti je připraveno venkovní tvořeníčko, společně motáme, lepíme zajíčky, ptáčky, kuřátka a jinou jarní drobotinu. V koutě u kamen kluci Štěpánovi jako každoročně obratně pletou tatary, aby mohla býti omlazena každá děvčica v okolí. Ve vnitřních prostorách máme stánek klubu seniorů, kde vám paní Nucová předvede, kterak z běžného vajíčka kraslici vytvořit. U dalšího stolu paní Sprušilová s pomocí paliček a přízí vytváří nádherné obrazy

a výrobky. Ač si nemyslím, že bych byla nezručná, vytvořit něco takového, vyznat se kam patří která palička, to už je pro mě na hranici magie. Všechny rukodělné práce si můžete samozřejmě vlastnoručně vyzkoušet. Čína sice vyprodukuje i paličkovanou krajku, ale vztah k věcem, pocit, když si něco vyrobíte sami, je v tomto případě naprosto jedinečný. A tradice jsou tradice, je naší povinností je udržet a rozvíjet, k tomu není co dodat. Jsou to naše kořeny a bez pevných kořenů žádný strom nevyroste do nebe.

Děcka si proběhnou venkovní hru, nakoupí u stánek a všichni se sejdem u kávičky a zákusků od holek Kratochvílek. Naše rodiny už pochopily, že pokud s námi chtějí oslavit svátky, tak na zámku nebo na náměstí. Děkujeme jim i vám, že nám zachováte přízeň a těšíme se na další akce, kde se společně můžeme potkávat. Krásné jarní dny všem.

Věra Obkráčilová za spolek Kratochvil

Dřevohostičtí hasiči

Radslavská přilba 2023

V sobotu 25. 3. se uskutečnil jubilejní 20. ročník mezinárodní noční soutěže hasičské všestrannosti „Radslavská přilba“. Letos v této jedné z nejnáročnějších soutěží hasičských jednotek poměřilo své síly celkem 16 družstev, mezi nimi i zástupci ze Slovenska a Polska, a to ve 14 fyzických a vědomostních disciplínách, které jsou zaměřeny především na zásahovou činnost. Soutěž probíhala až do ranních hodin, kdy se naše soutěžní družstvo dostalo na základnu do Radslavic asi v 5:15. Celé zápolení ale stálo za to, protože naši kluci letos obhájili loňské prvenství, získali tak 1. místo již poosmé a stali se nejúspěšnějším týmem této soutěže. Gratulujeme všem, kteří tuto náročnou soutěž absolvovali.

Letos byli členy vítězného družstva Miroslav Obšnajdr, Pavel Čížek, Patrik Josiek, Jiří Dočkal, Michal Navrátil, Patrik Hošák.

SDH Dřevohostice

Železná sobota

V sobotu 15. dubna po ránu vyjeli hasiči do ulic městečka, aby svezli před domy připravený železný šrot a elektroodpad.

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

V sobotu dne 4. března 2023 se předseda spolku Zdeněk Smiřický a nový člen Marek Bělík na základě pozvání zúčastnili v delegaci Spolku Letci Přerov slavnostního odhalení pamětní desky Českému čtyřlístku, čtyřem našim letcům – stíhačům RAF ve Valašských Kloboukách. Odhalení pamětní desky se uskutečnilo v areálu zdejší velmi moderní základní školy a celá slavnost byla nadmíru dů-

stojná. V úvodu nás přivítala svou hrou a zpěvem jedinečná třicetičlenná cimbálová muzika dětí a mládeže. Slavnosti se zúčastnily delegace krajského úřadu ve Zlíně v čele s hejtnanem Ing. Radimem Holíšem – a dále delegace představitelů Svazu letců z celé republiky a představitelů naší armády. Přerovskou delegaci vedl generál letectva Ing. Jiří Kubala. Byla tak uctěna památka rodáka z Valašských Klobouků, jenž jako jediný z těch čtyř přátel – letců válečná střetnutí přežil – plukovníka Josefa Balejky, jehož si jeho tamní rodáci nesmírně váží.

V neděli dne 26. března 2023 uspořádal Vlastivědný spolek Žerotín pro naše občany velmi zajímavou besedu pod názvem: „Archeologické poklady Hostýnských vrchů“. Pro přednášku, jež byla doplněná promítáním, se nám podařilo zajistit významnou archeoložku z Muzea východní Moravy ze Zlína – paní PhDr. Janu Langovou. Paní doktorka si svým sympatickým projevem zasloužila pozornost mnoha posluchačů a seznámila je s jedinečnými archeologickými nálezy zlatých a stříbrných mincí vysoké historické hodnoty. Byly objeveny v roce 2022 amatérským archeologem v našich blízkých Hostýnských vrších poblíž města Fryštáku. Ten naštěstí upozornil na nález zlatého pokladu odborné archeology z Muzea východní Moravy ve Zlíně, kteří poklad, ukrytý nehluboko v zemi v keramické nádobě, odborně vyzvedli. Nedaleko od místa tohoto nálezu objevili další ukrytý poklad stříbrných mincí. Mince vysoké historické hodnoty byly posouzeny významnými odborníky v Praze a byly vystaveny ve zlínském muzeu.

V současné době probíhá až do 28. května 2023 v Muzeu Komenského v Přerově poutavá velmi kvalitní výstava k 500. výročí narození významného přerovského rodáka Jana Blahoslava Přerovského (20. 2. 1523–1571) skvělého myslitele, spisovatele, historika a biskupa Jednoty bratrské, jenž svým dílem předchází Jana Amose

Komenského. Narodil se v Přerově na Horním náměstí, zatím se neví přesně, v kterém domě. K jeho nejvýznamnějším dílům patří překlad „Nového zákona“, dále spis „Filipika proti misomusům“ – v němž zdůrazňuje nutnost výchovy a vzdělání. K jeho dalším dílům patří „Gramatika česká“ (v níž se objevila jeho první zmínka o nálezích mamutích kostí v Předmostí, které považoval za kosti neznámých obrů). Jeho cenná je i „Musica – to jest Knížka zpěvákům náležitě zprávy v sobě zavírající“.

Pro naše městečko je významné, že podle jedinečného církevního historika, znalce topografie a pedagoga – Řehoře Wolného (1793–1871) působícího v klášteře v Rajhradě, (byl za své rozsáhlé dílo poctěn čestným doktorátem tehdejší pražské Karlo-Ferdinandovy univerzity a byl členem mnoha tehdejších evropských vědeckých společností ve Štýrsku, v Kraňsku, v Korutanech i dánské Kodani) s největší pravděpodobností Jan Blahoslav položil základní kámen k výstavbě dřevohostické bratrské modlitebny. Ta byla postavena na místě dnešního kostela sv. Havla. Na korouhvičce umístěné na střeše kostela je dodneška nápis IBA 1579, což podle onoho historika znamená Jan Blahoslav Apterix (jeho maminka pocházela z přerovského rodu kožešníků – Bezperých – tedy latinsky Apterix). Datum 1579 údajně znamená datum dostavby bratrské modlitebny, která ve své době patřila k velmi krásným stavbám.

Když jsem se před lety účastnil zájezdu do Rajhradu, hovořil jsem s tamním odborným pracovníkem ohledně toho, jak věrohodný je a jak je hodnocený v současné době historik Řehoř Wolný. Bylo mi řečeno, že to byl skvělý historik a jeho dílo je dodneška velmi cenné.

*Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek
Žerotín Dřevohostice*

Važme si pokladů sochařské výzdoby našeho městečka

Naše městečko je známo svou zajímavou historií i jedinečnou sochařskou výzdobou. Barokní sochy světců zdobí mnohá zákoutí našeho městečka a jsme rádi, že jsou pro příští generace uchovány v dobrém stavu, což svědčí o tom, že i naši předkové si těchto uměleckých pokladů vážili.

Počátkem měsíce června 1996 mě v Holešově, kde jsem tehdy vykonával funkci ředitele Zvláštní školy a vyučoval historický seminář na holešovském „Gymnáziu RNDr. Ladislava Jaroše“, navštívili němečtí historikové Dr. Dolezel a jeho paní Heidrun Dolezel z města Rosdorf. Dr. Dolezel vyučoval na Univerzitě v Göttingen. Přijeli tehdy, aby mi osobně poděkovali za vstřícnost, neboť předtím zaslali na náš obecní úřad prosbu o získání podkladů o historii našeho městečka. Připravovali totiž publikaci zachycující historické zajímavosti v naší vlasti pro knihu o historických místech Čech a Moravy – „Historische Stätten Böhmen und Mähren“ (kniha vyšla v roce 1998 v německém Stuttgartu) a u nás byl později vydaný „Lexikon historických míst Čech, Moravy a Slezska“ (vydán v roce 2001 v nakladatelství Argo). Na obou těchto publikacích pracovali společně němečtí a čeští historikové. Podklady o historii našeho městečka jsem jim tehdy zaslal obratem, takže tím byli nadšeni a přijeli mi poděkovat. Z našeho setkání se vyvinul několikaletý přátelský vztah. Pan Dr. Dolezel ovládal dobře český jazyk, protože se narodil v Olomouci. Pozval jsem je na prohlídku Dřevohostic. Po prohlídce pamětihodností našeho městečka, jímž byli nadšeni, se mimo jiné s velkým obdivem vyjádřili o pomníku padlých na dřevohostickém náměstí. Zdejší pomník, jak se tehdy vyjádřili, vyniká nad jiné podobné pomníky padlých hlubokou myšlenkou a svým velkým citovým nábojem, kdy na pomníku vidíme ženu, které válka vzala nejbližší – manžela – hospodáře a i syny a ona zůstala na vše sama.

Autorem sousoší „Opuštěná“ byl skvělý olomoucký akademický sochař – Julius Pelikán, jehož 135. výročí narození si právě letos připomínáme. Julius Pelikán se narodil dne 23. února 1887 v Novém Veselí u Žďáru nad Sázavou, v městečku na českomoravském pomezí. Jeho výtvarný talent se projevil už na obecné škole a po absolvování měšťanské školy byl přijat na odbornou školu kamenickou do Hořic. Zde studoval v letech 1901–1905. Zde získal dobré umělecké základy pro další studium na Akademii výtvarných umění v Praze. Avšak nemohl na další studia na této prestižní škole hned nastoupit, protože mu zemřel jeho drahý otec. Maminka musela uživit a vychovat ještě dalších pět jeho sourozenců. Proto musel Julius pilně pracovat, aby mamince pomohl a zajistil si též finanční prostředky na další studium. Našel si ještě v roce 1905 práci ve vy-

hlášené kamenické dílně – Josef Urban – v Olomouci. Později však šel do světa na zkušenou a pracoval v kamenických dílnách v Německu v Mittelsteinu, v Halle nad Labem, v Berlíně, v Lipsku, ve Vratislavi a v Drážďanech. Působil i v polském městě Bytomi. Po návratu do vlasti se zapojil v roce 1908 do prací na obnově chrámu sv. Petra v Brně a později se vrátil do kamenického závodu Josefa Urbana v Olomouci. V roce 1909 byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze do atelieru mimořádné umělecké osobnosti našeho sochařského umění – mistra Josefa Václava Myslbeka. Za výborné studijní výsledky mu bylo uděleno umělecké stipendium, a tak odjel studovat skvělá díla italských sochařů období renesance. To byl pro něj velký zdroj poučení a inspirace. Po návratu na Moravu se pak trvale usazuje v Olomouci. Zde pilně pracuje na mnohých zakázkách pomníků, památníků i na výzdobě veřejných budov. V roce 1913 vstupuje do „Sdružení výtvarných umělců moravských“ v Hodoníně a od roku 1940 je dokonce předsedou tohoto sdružení. Za své vlastenecké cítění je za okupace zatčen a v letech 1942–1945 uvězněn v koncentračním táboře ve Svatoborích. Po válce se vrací do Olomouce, kde působí až do své smrti v roce 1969.

Paní Renáta Skřebská (odborná pracovnice v oblasti výtvarného umění) považuje je náš pomník „Opuštěná“, jehož návrh vznikl v roce 1921, za mimořádné dílo. Citují: „Plastika žalem a těžkou prací utrápené mladé vdovy u pluhu působí nesmírně emotivně. Smutek a bezradnost nad novým údělem, ale i křehká bezbrannost, to vše čiší z této ženy, která skloněná nad pluhem rozjímá, jak čelit svému těžkému osudu.“ (konec citátu).

A tak nezbyvá, než upřímně poděkovat našim předkům, kteří se zasadili o důstojné uctění svých padlých kamarádů tím, že se obrátili na nejvýznamnější sochařskou osobnost našeho kraje. V roce 1921 totiž věnovali vojenští odvedenci – branci z Dřevohostic – ze zábavy „Na rozloučenou“ částku 200 korun na postavení pomníku padlých z 1. světové války. Peníze byly předány do pokladny dřevohostického hasičského sboru, který tak převzal závazek pomník padlých postavit. Pro postavení pomníku byl vzápětí ustavený přípravný výbor, do něhož byli zvoleni: František Zamazal, Innocenc Kužel, Alois Šmíd, Antonín Matyáš, Ludvík Stoklásek, Antonín Malý a Stanislav Jaroš. Za obec Dřevohostice byl do přípravného výboru vyslán pan František Kužel. Povinností přípravného výboru bylo získat dostatečné množství finančních prostředků a zajistit vhodné místo – kde bude pomník stát. Dále museli zadat kameníkům a sochařům návrhy na zřízení pomníku. Ve spolupráci s obecní úřadem a zastupitelstvem obce bylo stanoveno místo pro postavení pomníku na náměstí – v dolní části parku. Přípravný výbor pro postavení pomníku padlým sdružil k realizaci obce Dřevohostice, Turovice, Nahošovice a Radkovy. Ze tří uměleckých návrhů byl pak vybrán jako vítězný návrh olomouckého sochaře Julia Pelikána. Na jeho realizaci se podílel kamenický mistr František Polívka z Holešova. Pomník byl slavnostně odhalen dne 27. srpna 1922 při velké slavnosti, jež byla uspořádána ve spolupráci obecního úřadu a aktivních členů dřevohostického hasičského sboru. Členové hasičského sboru se dopoledne zúčastnili slavnostní zádušní mše v našem kostele sv. Havla. Pak se odebrali na dřevohostické náměstí, kde se konala velká slavnost odhalení pomníku. Hlavní projev měl starosta hasičské župy František Grňa z nedaleké Podhradní Lhoty. A tak nám nezbyvá než upřímně poděkovat našim prozíravým předkům z vedení obce a hlavně z hasičského sboru, že nám zajistili pro naše náměstí tak cenné umělecké dílo.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Úspěch Dřevohostic při vyhlášení nejlepších sportovců Přerova

V pondělí 22. března se uskutečnilo vyhlášení nejlepších sportovců přerovského regionu. Velkou měrou byli zastoupeni dřevohostičtí sportovci. Čtyři naši spoluobčané se umístili v této prestižní akci mezi elitou. Akci, pořádanou napříč celou Českou republikou, v Přerově hostil Městský dům. Galavečer byl velmi prestižní a krásnou akcí. Večer moderoval Radek Šilhan, který byl perfektně připravený a sportovcům kladl otázky přímo k jejich výkonům a současným aktivitám.

V sedmi soutěžních kategoriích volili zástupci z vedení města Přerova ty nejúspěšnější. Z množství nominovaných byli do závěrečného večera pozváni jen tři nejlepší z každé kategorie.

Největší dřevohostickou hvězdou byla **Míša Brtníčková**, která se umístila v individuální kategorii mládeže na třetím místě. Navíc ještě zvítězila v prestižní soutěži, Ceně sympatie, tedy v internetovém hlasování fanoušků. I tady je vidět, že věhlas dřevohostického sportu sahá daleko. Hlasy přicházely z celé republiky. Že to Míše slušelo i na galavečeru, můžete vidět v záznamech z večera na Přerovské televizi. Míša získala tato ocenění především za své sportovní výkony. Hlavní úspěch v sezoně 2022 je stříbrná medaile z mistrovství České republiky v běhu na 10 000 m na dráze. Na podzim se Míša stala mistryní České republiky v běhu na 10 km na trati slavného závodu Běchovice – Praha.

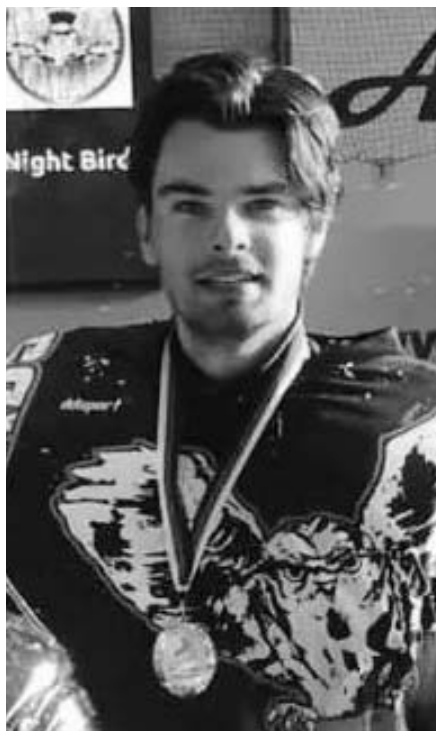
Jan Fencel obsadil s juniory HC Zubr Přerov první místo v kategorii kolektiv mládeže. Po dominantním výkonu v základní části a v play off je v cestě za postupem do extraligy zastavil až Litvínov.

Michaela Brtníčková

Jan Fencel

Jakub Machač

Miroslav Juránek

IHC Nights Birds Přerov s brankářem **Jakubem Machačem** vyhráli první místo v kategorii kolektiv. In-line hokejisté měli skvělou sezónu, kdy vyhráli titul mistra republiky.

Miroslav Juránek byl členem týmu FC Přerovsko, které vyhrálo mistrovství ČR ve veteránském fotbalu. Po vítězství v krajském turnaji vyhráli i mistrovství ČR, kde porazili 16 výběrů z celé republiky.

Pro úplnost: celkovou vítězkou se stala veleúspěšná mladá tenistka Linda Nosková, hráčka, pohybující se blízko padesátky světového tenisového žebříčku. Účastníky galavečera pozdravila v předtočeném příspěvku z důvodu účasti na turnaji v Miami.

Za tyto výkony a reprezentaci patří našim oceněným obrovský dík. Je příjemné, pokud je takto slavnostně zviditelní několikaleté úsilí. Jejich výkony motivují nás všechny ke sportu v jeho hobby podobě a k budování zdravého těla a ducha. Je vidět, že fyzické aktivity se v Dřevohosticích daří. Je na co navazovat. Tato generace sportovců dává naději i do budoucna. Ještě jednou velká gratulace a hodně zdraví do tréninku. Těšíme se na další úspěchy.

PB

S poděkováním a gratulací našim úspěšným sportovcům se připojuje i vedení městečka a redakční rada zpravodaje.

Kolozávody na zámku

V neděli 16. dubna bylo počasí tak akorát na sport, zúčastnilo se 60 malých závodníků a celé odpoledne, které připravili Pionýři, bylo velice příjemné...

Večerní prohlídka zámku

aneb Jak dřevohostičtí během staletí svá pole obdělávali

Jako každý rok jsme chtěli naším programem ukázat, jak to dříve bylo těžké a jak to dnes máme jednoduché a vybrali jsme si téma zemědělství. Zemědělství podle definice je nauka a umění pěstování rostlin a chovu zvířat. A to museli umět lidé od pradávna. Jak se z lovců stali chovatelé, nám ukázala první scénka našich dřevohostických divadelníků, tím skončil pravěk a začalo zemědělství.

Pak jsme se v čase posunuli mílovými kroky do středověku, podívali jsme se, jak se mýtily lesy a jak to v našich končinách bylo těžké. Vystaveno bylo i mnoho dávných zemědělských nástrojů, třeba kamenný mlýnek, první pluhy a různé nástroje. S nástupem větší mechanizace začátkem minulého století už to v zemědělské výrobě bylo jednodušší – mimochodem první traktor s benzínovým motorem vznikl v Americe již v roce 1892. U nás se mechanizace rozšířila až začátkem 20. století a praktickou ukázkou, jak funguje šrotovnik, jsme mohli vidět. Přes několik traktorů jsme se dostali až ke strojům nejvyšší kvality, které využívá naše dřevohostické zemědělské družstvo.

Jaká bude budoucnost zemědělských procesů těžko říct, jestli se přesune do laboratoří, jak jsme viděli ve třetí scénce našich divadelníků, uvidíme. V každém případě má dnešní moderní zemědělství plno kontroverzních témat – genetické manipu-

lace, znečišťování odpadních vod, pesticidy... Všichni vnímáme návrat k přírodě jako tu nejdůležitější věc a s touto myšlenkou jsme náš program ukončili. Přišlo se na nás podívat přes 200 lidí a minimálně šedesát pak pokračovalo na večerní prohlídku zámku, na věž a do hasičského muzea, mnoho lidí si mimo to prohlédlo jen výstavy. Bílá paní se objevila a tentokrát přijela na bílém koni, rozdala dětem zase něco ze svého pokladu. O občerstvení se postarali naši hasiči a senioři, spolek Kratochvil připravil hry pro děti, takže o všechno bylo postaráno. Děkujeme za výbornou spolupráci všem, nejen našim spolkům, ale i vystavovatelům historické zemědělské techniky.

Tímto tedy zahajujeme průvodcovskou sezonu – od května do září bude zámek otevřený k prohlídkám každou neděli, o prázdninách pak mimo pondělí každý den. Tak se přijďte podívat, kulturní rok na zámku teprve začíná.

Michaela Roubalíková

Zámek Dřevohostice

otevřeno květen,
červen, září,
pouze v neděli,
prohlídky vždy
v 9, 11, 13 a 15 hod.

červenec–srpen
každodenní služby

infocentra

9–12, 13–16 hod.

mimo pondělí

muzeum hasičské
historické techniky
v předzámčí

Nový rok v naší školce

Po vánočních svátcích jsme se společně sešli ve školce, kde na děti ve všech třídách čekaly dárečky, které jim tam nechal Ježíšek. Každou třídu čekaly nové stavebnice, puzzle a hračky, které si děti okamžitě zamilovaly.

Samozřejmě kulturní program plníme i v novém roce. Hned v lednu děti navštívili oblíbený loutkoherec, který do naší školky jezdí pravidelně už několik let a umí děti zaujmout divadlem, humorem a doprovodem na kytaru. Děti si tak užily v jeho podání další pohádku a to Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Další, velmi oblíbenou akcí mezi dětmi je samozřejmě dětský karneval. Den plný masek, kostýmů, her, soutěží, zážitků a odměn v podobě sladkostí. Děti si užily společnou část dne ve třídě Berušek, kde na ně čekala velká karnevalová diskotéka s oblíbenými dětskými písničkami, na které děti tancovaly podle libosti a nepřišli jsme ani o společný tanec v mašince, procházející pod branami, které paní učitelky vytvořily. I na jednotlivých třídách byl připraven program. Soutěže a hry byly střídány s tancem a karnevalovými omalovánkami. K tomuto období neodmyslitelně patří masopust a jeden takový masopustní průvod zavítal i k nám do školky. Navštívily nás děti ze základní školy a potěšily menší kamarády maskami a krátkým vystoupením s medvědem.

Mezi další již pravidelné návštěvníky patří k naší škole sférické kino. Je to velmi oblíbená atrakce pro děti. Ve velkém nafukovacím stanu si děti užily příběh Barney a Beenie v mořské laguně. Na vlastní oči se podívaly pod mořskou hladinu. Myslím, že každý rodič doma slyšel o tom, že promítání narušil žralok, který narazil do „obrazovky“ kina a vytvořil prasklinu. Děti kino opravdu zaujalo a opět se jim dostalo nevšedního zážitku z této ne úplně tradiční atrakce.

V březnu se také věnujeme naší školkové zahradě, která se s přicházejícím jarem stává pro děti opět nejoblíbenějším místem k pobytu. A protože jsme v minulém roce přišli o břizu, která se kvůli své výšce a stáří stávala pro naše děti nebezpečnou, potřebovali jsme náhradu. Po dlouhém výběru jsme vybrali strom katalpa, který dostal své čestné místo. Těšíme se, že se novému stromu bude u nás dařit a brzy

nás odmění krásnou korunou, která nám poskytne v letních dnech ochranu před sluncem a bude zdobit naši zahradu. Březen jsme uzavřeli divadelním představením „Kykryký“. Divadlo a hlavně paní loutkoherečka vtáhla do příběhu děti i učitelky. Nejříve si všichni společně nakreslili kohoutka, poté jej kouzelnými barvami vymalovali, následovalo čarování, které proměnilo kohoutka v „opravdového“ a představení mohlo začít. První pohádka byla s ponaučením a druhá všem známá o kohoutkovi a slepičce. Divadélko hrála loutkoherečka, maňasci, děti, i některé paní učitelky. Všichni jsme odcházeli plni krásných dojmů.

Ani v následujícím období nebudeme zahálet. Blíží se naše největší vystoupení: Věneček pro maminky. Čekají nás dva výlety, v květnu větší děti vyjedou do Lipníka nad Bečvou na den otevřených dveří armády ČR. A na den dětí vyrazí všechny děti na školní výlet na ranč do Kostelan. A nesmíme zapomenout na zápis dětí do naší školičky, který se koná tradičně v květnu. Tak vzhůru do druhé poloviny školního ro-

za MŠ *Pramínek Marie Zámečnicková*

Ze základní školy

Týden ve škole v přírodě

Ve dnech 20.–24. března jsme si my, žáci 2. až 5. třídy společně užívali pobyt ve škole v přírodě v Centru ekologických aktivit Švagrov ve Vernířovicích. Ubytování jsme byli v obrovské dřevěné chatě, která je téměř ukrytá v lese. Každý den jsme měli připravený velmi zábavný, ale také naučný program. Věnovali se nám lektoři Radim, Kryštof, Kačka, Petra a paní učitelky. Chodili jsme ven, kde jsme v lese stavěli jeskyně z přírodnin, hledali jsme odpovědi na kvíz

o šetření s vodou, zjišťovali jsme, ze kterých zemí s k nám dovážejí potraviny k přípravě jídla, materiál na výrobu džín a jak velkou uhlíkovou stopu to zanechává. Hráli jsme spoustu zajímavých her. Převlékali jsme se do legračních kostýmů a měli v nich módní přehlídku. Pekli jsme brownies. Každý si namaloval látkovou ekotašku, dřevěný domeček a vyráběli jsme ekologický šampon. Ve čtvrtek jsme se vydali na celodenní vycházku lesem po ekostezce, kde každá skupina dostala fotoaparáty a úkoly, například najít a vyfotit mech, pevné skupenství vody, dřevokazné houby, některé druhy stromů, stopy zvířat, změřit teplotu vody. Došli jsme až k chatě, kde jsme rozdělali oheň. Pak jsme si našli každý svou hůl a v kruhu jsme si je současně přehazovali a chytali. Večerní program také nechyběl. Poslouchali jsme příběh na pokračování, měli jsme večer plný vtipů a kouzel a taky kino. V pátek jsme pak ve skupinkách zpracovali a předvedli projekt na téma, které jsme probírali během týdne.

Moc jsme si pochutnávali na dobrých snídaních, svačinkách, obědech i večeřích. V teráriích jsme pozorovali agamu, bílého ježka, pakobylky, v akváriu rybičky, axolotla.

Celou školu v přírodě jsme si náramně užili a budeme na ni všichni ještě dlouho vzpomínat.

žáci 5. třídy a M. Tománková

Noc s Robinsonem

Zažít Noc s Andersenem ve škole nás zaujalo nejen proto, že tato celostátní akce podporuje dětské čtenářství, ale hlavně se při ní přenocuje ve škole, na matracích a vůbec se prý nemusí jít spát! „To nám asi neprojde,“ usoudili jsme skepticky, ale pochopitelně jsme se na Noc s Andersenem těšili moc a moc. Řekli jsme si, že na pohádky jsme už velcí, a když nám paní ředitelka vyprávěla o Robinsonovi, bylo rázem rozhodnuto. Noc ze čtvrtku 30. března na pátek strávíme se slavným

trosečníkem na pustém ostrově. Takové ztroskotání však vyžaduje značnou přípravu. Nejhorší ze všeho prý je osamělost a nuda, a tak jsme si nejprve kolektivně nakreslili stolní hry, ve kterých číhaly na ztroskotance nejrůznější pasti. K nim jsme si vyrobili s panem učitelem Foukalem hrací kostky a hurá do boje.

Při četbě slavné trosečnické knihy jsme obdivovali, jak byl Robinson při výrobě nádobí trpělivý a vytrvalý, i když mu ty zatracené hrnky pořád praskaly a rozbíjely se. „Ať se nám povedou napoprvé,“ přáli jsme si a pozorně poslouchali vtipné hlášky, jak hlínu zpracovat, aby naše nádoby byly bezvadné. Z knihy o Robinsonovi četl nejlip Petr. Ani jsme nedutali, když jsme poslouchali, jak nebohý ztroskotanec onemocněl a málem umřel. Když se uzdravil, dostal hrozný hlad a my také. Z košíku jsme si ulovili pár vuřtů, upekli je společně k večeři. Zbaštili jsme je s chutí a s kečupem a mohli vyrazit k nočnímu průzkumu Ostrova poznání. Vyšli jsme sice každý sám, ale dorazili ve třech skupinách, jak jsme se vzájemně potkávali a čekali na sebe v obzvlášť strašidelných místech. Paní ředitelka akci překřtila na Stezku zbabělosti, ale my si myslíme, že jsme byli stateční až moc. Víte, kolik strašidel číhá ve školním sklepení? Moc! Všichni jsme zdárně našli poklad pirátského kapitána Silvera a jeho papouška Arašída a podělili se o čokoládové mince.

Zničení vyčerpávajícím programem jsme zalezli do spacáků. Po pozdravu „Dobrou noc“ nastalo mohutné šustění sáčků s brambůrkami a s bonbony, srkání kofoly a mlaskání. Z obou spacích „jeskyní“, z dámské i pánské, se ozýval šepot, hovor a výbuchy smíchu. Paní učitelky nestačily lítat z patra do patra, aby nás uklidnily. Stejně se jim to moc nevedlo. Paní ředitelka naposled „navštívila“ holky až po půlnoci, a to už se tvářila, že je fakt našťavaná, a tak jsme raději všichni usnuli.

Ráno nás vzbudila vůně smažených palačinek. Paní učitelka a paní ředitelka asi vůbec nespaly, protože už chystaly pro trosečníky snídani a Honza jim statečně pomáhal. Snědli jsme úplně všechno, i těch pár buřtíků ze včerejška. Ani jsme nemuseli jít do školy, protože už jsme v ní vlastně byli.

Už teď se moc těšíme na další přespávačku s literaturou.

Šestáci a NK

Zajímavé exkurze

Kam se letos vydáme? Nevymyslíte nám exkurzi? Takové a podobné otázky už jsem slyšel od září. Když žáci chtějí, co si přát více? A tak se devátáci nejprve podívali do Ostravy, kde mohli vnímat změny průmyslové aglomerace a porovnávat její historii a současnost. Navštívili jsme důl Michal, haldu Ema i centrum města, pak také areál Dolních Vítkovic, kde jsme měli prohlídku vysoké pece, vyhlídku na město z lávky jejího ochozu a také prohlídku U6 a haly Gong, což jsou bývalé objekty dymchadel a plynojemu. Navíc i koksovna a úpravna uhlí, to vše se nám hodilo do fyziky, chemie i dílen. Cestovali jsme vlakem, trolejbusem i tramvaji, hodně pochodili pěšky a tak byl večerní návrat domů nejen s mnoha dojmy i zážitky, ale také s velkou porcí únavy.

Další výpravu měli devátáci do Brna. Počasí nevlídné, mráz a ledový vítr nám až tak v Technickém muzeu nevadil. Tady jsme viděli hodně zajímavých věcí, ale hlavně jsme cílili na dvě expozice, a to historii počítačů a elektronovou mikroskopii. Z muzea jsme pokračovali dílem tramvají a dílem pěšky centrem Brna a kochali se památkami a architekturou. Mráz moc nepolevoval a vítr byl nesetelný. Horší to bylo na Špilberku, kde byl le-

dový průvan i v kasematech. Teplý byl snad jen čaj nebo káva na Zelném trhu. Odtud jsme zamířili na prohlídku brněnského podzemí. Když jsme se vynořili zase na povrch, bylo jasné, že to bude chtít nějaký životabudič ... Ano, památek je tady dost, ale únava se hlásila. Vaňkovka dala výpravě teplo, jídlo i pití a těm, kteří propadli vábení, i možnost nákupu dáreků. Venku se zatím rozesešlo a náš rychlík nabral zpoždění. Ale do Přerova nakonec dojel!

No, a aby nejedli jen nejstarší žáci na exkurze, vyrazili sedmáci do Plzně. K tomu si však museli rádně přivstat, vlak odjížděl pár minut po čtvrté ranní. Hlavním cílem byla Techmania v plzeňské Škodovce. Program zde byl pestrý a asi všechny nejvíce zaujala show s tekutým dusíkem. Z Techmanie jsme se přesunuli do středu města, kde byla možnost doplnit zá-

soby jídla. Pak jsme se pustili do podzemí v rámci prohlídky Pivovarského muzea a odtud do místa, kde se pivo vaří, a to do areálu Prazdroje. Odpoledne zbylo trochu času a tak někteří neodolali a zaháněli hlad v „Mekáči“. Cestování probíhalo celkem bez větších problémů a kupodivu, i bez větších zpoždění. Sedmákům patří i pochvala za výdrž a zodpovědnost, protože, ač přijeli před desátou večerní, bez reptání byli druhý den ve škole. Závěrem bych chtěl poděkovat kolegyni Markétě Pechálové, která ochotně pomohla s organizací i dohledem při všech exkurzích. *Marek Foukal*

Věda venku

Proč dělat vědu jen ve škole? Nešlo by zkoumat spoustu dějů i jinak? A co tak hledat souvislosti a ověřit si teorii přímo v praxi? Tohle vše představuje aktivita skupiny Učíme se venku, která cílí na problém, kdy děti tráví čím dál tím více času doma a reálný život se jim neustále vzdaluje. S některými členy této skupiny jsem se poznal díky svým aktivitám na poli popularizace technického vzdělávání. Po čase, kdy jsme si vyměňovali názory a nápady, jsem byl osloven, abych se také připojil a napsal několik námětů pro připravovanou učebnici, která představuje nápadník pro aktivní učite-

le s potenciálem dostat děti do přírody mimo školu. Zde si pak společně ověřit různé přírodní zákony, provádět měření a pozorování a zjistit (často s údivem), že na jednu stranu není věda vůbec těžká a nudná a na druhou stranu, že vše se musí dělat s rozvahou a pečlivostí, pokud má výsledek měření ověřit platnost teorie.

Ve svých lekcích se zaměřuji na využití energie vody, s čímž se pojí měření průtoku, měření spádu, mapování toku z hlediska historického i současného využití vodní síly a také otázka, jaký výkon můžeme v určitém místě vodního toku získat. Protože pokusy musí být dětmi zvládnutelné a je potřeba i učitelům připravit návod, zpracoval jsem podrobné postupy ve formě pracovních listů. Vše se musí vyzkoušet, a tak jsem koncem června oslovil žáky z osmé a deváté třídy s tím, že

bych potřeboval pomoci měřit potok... Sedm zvědavých a natěšených kluků a holek se přihlásilo prakticky okamžitě a hned jsme si vysvětlili podrobnosti. Během dvou dnů jsme si připravili vše potřebné a nastal krásný slunečný den, kdy jsme se odpovědně sešli u koryta Bystřičky kousek od čerpací stanice VH Oil.

Vody pomálu, voděnka lenivá, kopřiv spousta a hmyzu taktéž. Změřili jsme průtočný profil, změřili jsme spád a nejvíce komplikací představovalo změření rychlosti toku, protože pro nízký stav plováky různě drhnuly o kameny. Ale i tak korytem protékalo každou sekundu 218 litrů vody. Spád v měřeném úseku nebyl valný, pouhých 38 cm na třicetimetrovém úseku, a to byl ještě v cestě splávek. A jaký výkon bychom mohli získat v tomto úseku? Necelou kilowattu... Je to málo? Záleží na úhlu pohledu... Celé měření jsme uzavřeli nanukem na pumpě. Bylo to fajn, bylo to něco jiného a bavilo nás to, tak hodnotili tříhodinovou činnost sami mladí spolutvůrci. Jestliže vás tento náš počín zaujal, zkuste se podívat na fotografie z měření v přírodě.

Nyní už je díky příspěvkům členů skupiny Učíme se venku hotových třicet lekcí s náměty na pozorování a pokusy mimo budovu školy. Mám z toho dobrý pocit a doufám, že jich bude více. Námětů je spousta, jen musíme najít čas myšlenku předat pápíru a počítači...

Marek Foukal

Další kabinet v novém...

Tak se konečně dočkal! Ano, můj kabinet – kabinet fyziky a chemie – byl po přimlouvání vybrán k modernizaci. Důvodů pro bylo dost, ale proti se také našly. Nakonec se však v prosinci dojednálo, že se kabinet zmodernizuje pořádně a nebude to jen mírná retuš. Letitý nábytek, který jsem před dvaceti lety sesbíral po sklepích školy a dalších úkrytech, opravil jej z toho nejhoršího a vytvořil z něj cosi, co nějak plnilo požadavky na uložení pomůcek, už dále odmítal pokusy o prodloužení vyměřeného času. Nezbývalo než zatnout zuby, odhodit sentiment a vše koncem února vystěhovat. Protože jsem těch dvacet let do kabinetu spíše přinášel nové pomůcky, zajímavé kusy

přístrojů a strojů, chemické sklo a další ušlechtilé harampádí, než bych vyřazoval a vyhazoval, padl na hrubé vystěhování jeden víkend, jehož výsledkem byla laboratoř zcela vyplněná věcmi a chodba před ní zarovnaná starým nábytkem.

Každá akce plodí další... Opravit omítky, vymalovat, vyspravit parkety, položit nové lino, natřít dřevěné sokly, natřít dveře i zárubně a na závěr i přelakovat vestavěnou skříň. Pan školník měl práce až až. V čase, kdy schnuly vrstvy, jsem v laboratoři neučil a pokoušel se přebrodit věcmi a najít pomůcky, abychom si dopřáli s žáky nějaký ten pokus. Současně jsem každé odpoledne a večer přebíral pomůcky. Nezvyklý svit několika školních oken v pozdních hodinách dokonce znejistil bdělé spoluobčany, kteří s úlevou odložili své obavy, když zjistili, že nejde o nic nekalého, ale pouze o odpolední směnu...

Nový nábytek byl za dva dny složen a týden s dalším víkendem trvalo, než všechny pomůcky našly nové místo. Myslím, že se kabinet vyloupnul do krásy a účelné funkčnosti. Na závěr by se ode mne slušelo poděkovat všem, kteří pomohli s realizací, stěhováním a úklidem. Velký kus práce zvládli i kluci z obou osmiček a devítky.

Marek Foukal

Pručvih nebo život

Kluci jsou zkrátka kluci a ti budou vždy vyhledávat adrenalinovou zábavu stranou dohledu dospělých. Nic nepomůže ani varování, ani zákazy. V neděli 23. dubna odpoledne se parta kluků sešla v lese, aby nebyli na očích a mohli se po svém radovat ze života. V okamžiku, kdy jeden z nich při sjíždění terénu, který rozhodně sjízdny nebyl, poslal své kolo mimo cestu a sám je střemhlav následoval, ovšem veškerá legrace skončila.

Nešťastný jezdec v letu narazil do stromu a dopadl do bažiny. Mnozí by se kamarádovi celému od bláta začali smát, ale tři kluci hned poznali, že je zle. Nezaváhali a zachraňovali. Adrian Turecký nedbal protestů zraněného a přivolal rychlou zdravotnickou pomoc. Podle instrukcí dispečerky pak s Richardem Toračem poskytovali kolabujícímu kamarádovi první pomoc a komunikovali se záchranáři. Jan Kasperlik využil své dokonalé znalosti terénu a navigoval jak sanitku, tak přistávající vrtulník na vhodné místo, kde se záchranáři mohli zraněného ujmout. Společně s nimi kluci pomohli kamaráda naložit do sanitky a pak jeho věci a bicykl předali rodičům.

Honza, Richard i Adrian zachovali rozvahu a chladnou hlavu v kritické situaci, kdy by neobstál mnohý dospělý. Rozhodli se rychle a správně, i když jim hrozilo, že sami dostanou vynadáno, co že to v lese tropili. Jejich rychlé a účinné jednání zraněnému zachránilo život, takže si naši tři osmáci uznání a respekt plnou měrou zaslouží.

Za statečný čin poděkovali chlapcům ředitelka školy a starosta městyse Dřevohostice, který chlapce přijal na radnici a předal jim ocenění.

NK

Něco z historie Dřevohostic

nám poslal pan Ing. Ludvík Pospíšil z Hranic

Nota signa ab 1626 (Sdělení zapsané roku 1626)

Za Jeho Milosti pana Karla ze Žerotína pamatuje Martin Haluzík v letech jsouce 96 (1596) soused pavlovský, kněze luterské, predikanty (kazatele): kněze Jiříka, kněze Pavla z Meziříče, kněze Jana z Kutné Hory, u kterého taky Martin Haluzík sloužil dvě léta, po něm zůstal kněz Ondřej z Prostějova, který z Pavlovic, kdy Španěli přijeli, zahrán jest. Po těch predikantech za pana Skrbenského, poněvadž fara i kostel dřevohostický vypálen jest s celým městečkem a kněz kde by meškal, místa neměl v Dřevohosticích, dostaven jest zatím do Pavlovic na místo luterských nějaký kněz katolický, kterého jmenovali hloupý Polach.

Ten se zdržoval v Pavlovicích jeden rok na tom místě, kde predikanti meškali, po roce sebrali se svobodní pacholci luterští a toho Polacha kněze vyhnali. Po tom Polachu hloupém, nejsouc ještě fara dřevohostická ani kostel vystavěny v Dřevohosticích, zůstával nějaký kněz Petr také v tom místě, kde predikanti zůstávali, a držel Dřevohostice i Pavlovice dvě léta, potom odešel do Tovačova. Zatím vystavěna jest fara dřevohostická i kostel a na ní hned (byl) nějaký kněz Pavel z Hlučína a držel Dřevohostice i Soběchleby. Pavlovice pak držel farář osecký jménem Šťastný aneb Felix. Potom pak stěžovali sobě pavlovští, že do Oseka často přes velikou vodu do kostela dojíti nemohou, protož jsou zas pavlovští k Dřevohosticím obrázení a od toho času vždycky Pavlovice při Dřevohosticích zůstávají, ani více katolického kněza nikdy neměli, krom tenkrátě přes ty tři léta, kdy kostel a fara dřevohostická byly vyhořely.

Tuto nadepsanou paměť Martin Haluzík v rathauzi dřevohostickým při pravdě u přítomnosti burgmistra Martina Pospíšila, Mikuláše Střelce, Václava Janečky a Jana Zástěry vyznal dne 23. dubna 1626.

Digitální archiv Zemského archivu v Opavě, pobočka Olomouc, Dřevohostice, matrika narozených, sezdáných, zesnulých, inv. č. 6280, 1746–1783, skeny 340 a 341.

Karel starší ze Žerotína, majitel dřevohostického panství 1589–1617

Jan Skrbenský z Hříště, majitel dřevohostického panství 1617–1622

Léta Páně 1758, dne 3. máje za panování jich vysoce hraběcí Excelence paní Františky ovdovělé hraběnky z Oppersdorfu a rozené de Serényi, jejího náměstníka pana Pavla Teimera, ten čas správčího panství Dřevohostic a domaželského, dvojí cti hodného a vysoce váženého pana Pavla Ignáce Kuchyňky, faráře dřevohostického a za úřadu purkmistra, staršího Pavla Tvarůžka, mladšího Pavla Střelce, konšelů Ignáce

Jurečka, Antonína Jurky, Martina Vrbíka, Kašpara Růžičky, rychtáře Šebestiána Molitora, písaře městského Františka Jana Štonda, vpadl nepřítel Branibor (Brandyburk) do Moravy, dne 3. máje byl v Potštátě, odtud se bral a obléhal Olomouc (Holomautz), město to přes tři neděle bombardýroval, až na den Navštívení nejblahoslavenější rodičky boží Panny Marie, nic nezískaje, s hanbou od Olomouce utéci jest musel a nejvíc jeho bolelo a hanbilo, že Olomoučané jednu bránu jménem hodolanskou přes celý čas jeho obležení otevřenou nechali, a netroufal sobě skrze ni do města, nýbrž odebral se na svítání 2. června do Čech ke Králové Hradci, odtud do Slezska.

Toho roku povstala taková pro lidi neslýchaná dražota v Moravě, že jedna měřice žita nebo pšenice platila 6 zlatých a 15 krejcarů, měřice rži za 5 zlatých, měřice ječmene za ... , měřice ovsu za ... (ceny požíla myš), měřice kaše prosné za 8 zlatých, měřice hrachu za 6 zlatých.

Avšak ale ta dražota trvala jenom až do žních a hned se koupilo měřice žita již za 4 zlaté, rži za 3 zlaté a tak dále lacinější.

Registra městečka Dřevohostic, inv. č. 35, SOKA PR, 1628 až 1805, skeny 6 a 7.

Informace z úřadu městyse

Připomínáme občanům, kteří dosud nezaplatili **poplatek za TKO, že byl splatný do 30. 4. 2023**. Pokud jste to ještě nestihli, poplatek uhradte co nejdříve na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1345, var. symbol: číslo popisné domu, případně na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice, kde můžete zaplatit kartou.

Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci nebo vlastníci v obci nemovitost (byt, rodinný dům nebo stavbu pro rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba), je vyhláškou stanovena na **750 Kč/občan/rok 2023**.

Ve stejném termínu je splatný **poplatek za psa**, roční sazba poplatku za každého psa je **100 Kč**.

Jako každý rok v tuto dobu i letos připomínáme, že platí **obecně závazná vyhláška** městyse Dřevohostice č. 1/2010 **o regulaci hluku**. Při práci na zahradě a kolem domu dodržujte prosím tuto vyhlášku a dopřejte svým sousedům klid k odpočinku.

Práce s hlučnými stroji a nástroji je touto vyhláškou zakázána

v pracovní dny	od 00.00 do 06.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v sobotu	od 00.00 do 08.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v neděli a o svátcích	od 00.00 do 09.00 a od 12.00 do 24.00 hodin.

Plné znění vyhlášky 1/2010 najdete na www.drevohostice.cz > SAMOSPRÁVA > Vyhlášky, směrnice.

Mezi stroje a nástroje způsobující hluk bychom někdy mohli zařadit také rádia, i když ve vyhlášce nejsou uvedena. Ztlumte prosím alespoň občas jejich hlasitost a zkuste poslouchat uklidňující zvuky a hlasy přírody.

AK

Přivítali jsme nové občánky

Celkem deset nových občánků jsme přivítali do života v neděli 2. dubna 2023. V obřadní síni převažovali chlapci a jediným přivítaným děvčátkem byla Lucianka z Lipové.

I když za okny panovalo uplakané počasí, v obřadní síni neplakal nikdo. Všichni občánky se svými rodiči, sourozenci i prarodiči si užívali příjemnou atmosféru. O tu se postarala nejen paní zastupitelka Michaela Roubalíková svým slavnostním projevem, ale také děti z mateřské školy Pramínek, které přítomné potěšily krásnými tanečky v krojích. Vše jako vždy hudebně doprovázela paní Miroslava Buchtová. Rodiče obdrželi drobné dárky pro svá miminka a svými podpisy do pamětní knihy narozených dětí stvrdili, že budou své děti vychovávat svědomitě a s láskou.

Do řad dřevohostických občanů byli přivítáni:

Marek Černý 🐾 Tobias Hubka 🐾 Tomáš Belobrad 🐾 Antonín Kašpárek
Hynek Jakubál 🐾 Jan Kadera 🐾 Samuel Urbánek

Noví občánky z okolních obcí:

Michal Dokoupil z Radkov 🐾 Luciana Hošťálková z Lipové
Josef Urbánek z Lipové

Přejeme našim nejmenším a jejich rodičům hodně štěstí a zdraví.

Tereza Volfová

Blahopřání nejstarším občanům

V dubnu oslavili narozeniny
paní **Marie Janovská** – nejstarší občanka Dřevohostic – 93 let
a pan **Vladimír Všeticka** – nejstarší občan naší obce – 99 let.
Blahopřejeme a oběma přejeme pevné zdraví do dalších let.

Významné životní jubileum

si v měsících květnu, červnu a červenci 2023 připomenou tito naši spoluobčané:

92 let

Ladislav Polášek

91 let

Božena Bahounková

88 let

Bohumila Vaculíková

85 let

Josef Kučerka

84 let

Drahomíra Březinová

Jarmila Kuželová

Danuše Štěpánová

Anna Salvetová

83 let

Jaromír Březina

Bohumil Kvasnica

82 let

Věra Antlová

Eva Kojecká

81 let

Vratislav Jančík

František Ondruška

Ludmila Pospíšilová

Věra Muchová

80 let

Marie Jelínková

Jana Kvasnicová

Jan Jarošek

Anežka Ticháčková

75 let

Alena Lapáčková

Jarmila Juránková

Josef Jurčík

Marie Kuželová

František Kužel

70 let

Libuše Doušková

Iva Osecká

Lubomír Pešák

Marie Navrátilová

Jan Vlach

Věra Malantíková

Svatopluk Menšík

Jiří Hradil

Antonín Fuxa

Zdenka Drábková

Libuše Mikešová

Oldřiška Nedělová

65 let

Pavel Boháč

Jiří Šimák

Karel Panoch

Iva Haubeltová

Jarmila Horáková

60 let

Jana Navrátilová

Eva Veselá

Anna Kubisová

Antonín Kovařík

Marie Poledňáková

František Krkoška

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Jan Kadera 🐣 Samuel Urbánek 🐣 Damián Král

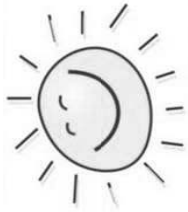
Vážení rodiče, vítáme Vaše dítěátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

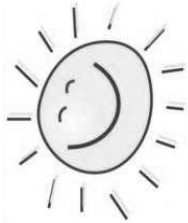
Milan Kolařík

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

DĚTSKÝ DEN

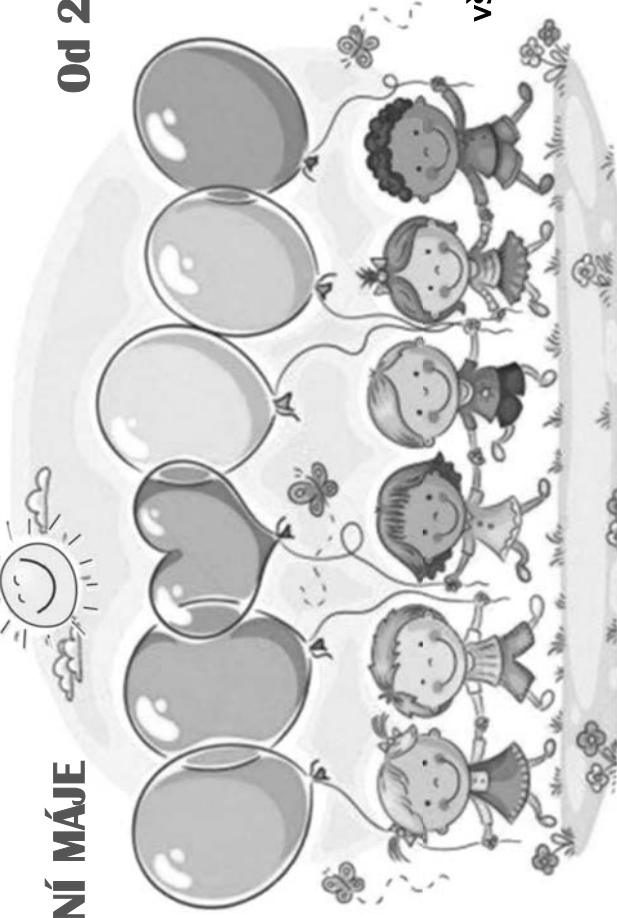
v areálu zámecké zahrady v DŘEVOHOSTICÍCH

27.5.2023 od 14:00

Program: nafukovací atrakce pro děti, spousta soutěží a zábavy pro děti

19:00 KÁČENÍ MÁJE

Od 20:00 DISKO

Vstupné: 100 Kč

děti zdarma

všechny atrakce

zdarma

Večerní prohlídka zámku

